

Behandling, Forslaget under Nr. 39 til § 64 gaar ud paa, at Paragraffen skal udgaa. De ville se, at bliver Vædringsforslaget til § 44 vedtaget, behøver man ikke at have nogen Omsorg for Sig af de Personer, som ere omhandlede i denne Paragraf. Vædringsforslag under Nr. 40 gaar ud paa, at Paragraffen udgaar, ligesaa Vædringsforslag under Nr. 42 til § 62 og Nr. 46 til § 69. Naar det er foreslaaet, at disse tre Paragraffer skulle udgaa, er det meget naturligt, efter som vi nu lykkelig og vel have vedtaget i Formiddagsmødet en Lov, der optager disse Bestemmelser, og som vi haabe, at ogsaa det andet Ting vil vedtage, saa at Forslaget kan blive til Lov i denne Samling. Selvfølgelig behøve vi altsaa ikke at have disse Paragraffer her. Vædringsforslaget under Nr. 41 til § 66 gaar ud paa, at Sætningen i anden Linie, „hvis Love ere godkendte af Indenrigsministeren“ skal udgaa, det er, fordi der for Tiden ingen Lov habes angaaende Sygefæsser, saa at man ikke mener, at det bør være en Betingelse, at Lovene skulle være godkendte, men at det skal være en virkelig bestaaende Sygekasse, som virker. Udvalget har foreslaaet, at der skal indsættes en ny Paragraf foran § 68, og som findes under Nr. 43. Denne Paragraf er noget nyt. Den gaar ud paa, at naar Søfolk forlise og mangen Gang komme i Land i en forkommen og nogen Tilstand uden Subsistensmidler, kunne de melde sig hos den vedkommende Kommunalbestyrelse, hvor Strandingen har fundet Sted. Denne skal da afholde Omkostningerne ved deres Underhold, Hjemsendelse og fornødne Beklædning mod, at Udgifterne dertil refunderes den af Statskassen. Man har nemlig haft flere mærkelige Eksempler i den sidste Tid paa, hvorledes det kan gaa strandede Søfolk. Særlig have vi haft en Stranding, saa vidt jeg hukker i Nærheden af Grenaa, hvor Besætningen bestod dels af fremmede Folk, dels af danske, og medens de fremmede meldte sig hos Konsulen og derved bleve hjulpe ud af Forlegenheden, maatte de danske melde sig hos den vedkommende Fattigbestyrelse og bleve hjemsendte som Fattiglemmer paa Fattigvæsenets Regning. Vi haabe, at Paragraffen vil afhjælpe en saadan Ulempe, som der har fundet Sted. Jeg skal, da jeg er ved § 68, tillade mig at omtale et Vædringsforslag, der er stillet til Paragraffen under Nr. 44 af Mindretallet. Dette Forslag kan Flertallet tiltræde, og naar Flertallet ikke har faaet Vædringen med, er det paa Grund af Forglemmelse. Vi ere altsaa Mindretallet taknemlige for, at det har stillet dette Redaktionsvædringsforslag, der gaar ud paa,

at i Krigstilfælde træffer Regeringen Foranstaltninger til, at Forsørgelse af tjenstgørende militære Familier sker i Overensstemmelse med de Grundsætninger, som alt findes i Loven af 12te Marts 1864. Det er altsaa en bedre og korrekttere Redaktion af Paragraffen end den, som den hidtil havde. Jeg kommer saa til Vædringsforslag under Nr. 47 til § 70. Flertallet har ment at burde ændre Paragraffen noget. Som Flertallet nu foreslaar den vedtagen af Tinget, vil man se, at den gaar ud paa, at enhver husvild kan melde sig hos Kommunalbestyrelsen, enten han har Penge eller ej, og Kommunalbestyrelsen skal da skaffe ham Husly. Har han Penge, gaar det paa den Maade, at han naturligvis betaler efter Egnens Skik og Brug, og har han det ikke, vil det naturligvis være at betragte som Fattighjælp i Lighed med anden Hjælp, som han kommer til at nyde. Vædringsforslaget under Nr. 49 gaar ud paa, at § 71, der omhandler Sygehjælp, Lægehjælp, Lægemidler m. v., skal udgaa, idet Udvalget jo har foreslaaet under § 44, at andre Udgifter, hvoraf de fleste findes i denne Paragraf, udgaa. Der er dog 2 heriblandt, som man ikke har ment at kunne gaa til at indsætte i Paragraffen. Den første er Lægemidlerne. Naar man ikke har medtaget disse, er det begrundet i, at man fra forskellige andre Ordninger af dette Forhold har indvundet den Erfaring, at Lægemidlerne stige i en forbausende Grad, naar de gives frit, medens de aldrig stige nær saa højt, naar vedkommende Person skal udrede enten det hele eller en Del deraf. Endvidere er der Indlæggelse paa Sygehus. Naar man ikke er gaaet med til det, er det begrundet i, at der alt her i Landet er flere Amtsraad, der give fri Indlæggelse for deres trængende paa Sygehus, medens andre give det til en moderat Pris. Hvis denne Bestemmelse blev vedtaget i § 44, frygte vi for, at den gode Udvikling, som nu er i Gang fra Amtsrådernes Side paa dette Omraade, derved vilde komme til at lide. Vi haabe, at Amtsrådene vilde blive ved at gaa frem paa den Bane, de have betraadt, og selvfølgelig vil det ikke være nødvendigt at indsætte dette i § 44, der jo siger, at de nyde Understøttelse ikke betragtes som Fattighjælp. — Vædringsforslag under Nr. 50 gaar ud paa, at Overskriften over Kapitel VII bortfalder, idet man under Kapitel VI medtager de Forhold, som tidligere fandtes under Kapitel VII. Derved vil altsaa Kapitel VIII blive Kapitel VII, saaledes at man i Fattigloven nu kun faar 7 Kapitler i Stedet for, at der tidligere var 8. Endvidere tillader Flertallet sig at foreslaa den